

stilling. Det ene angaar den Udgiftsrestancekonto, som er anlagt af Kirke- og Undervisningsministeriet, og som man i høi Grad maa undre sig over, da en saadan Konto neppe kan siges at høre til god Regnskabsførelse. Man maa saa meget mere undre sig derover, som Marineministeriet toertimod med Tid søger at komme bort derfra. — Det andet Punkt angaar Forrentningen af Theatrets Gjæld til Sorø Akademi. Man har vistnok i frist Minde fra den foregaaende Forhandling Punkt 9 paa Finantsloven, som jeg derfor ikke skal gjentage. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens Forrentningen var betinget indtil 30te Juni 1874, er den ifølge Finantsloven ubetinget efter dette Tidspunkt, og man finder derfor, at det ikke kan kaldes berettiget, naar denne Forrentning ikke har fundet Sted, saa meget mindre, som Kapitalformuen har maattet tilfredsstille andre Krav, for hvilke dette, som den er bestemt for, formentlig ikke burde staa tilbage. — Jeg blader derpaa 11 Sider frem i Betænkningen, da de Punkter, som der omhandles, allerede ere afstemte, og jeg kommer da først til Universitetets Kapitalformue. Med Hensyn til denne var det Finantslovens udtrykkelige Bud, at Universitetets Understud skulde afholdes af dets egen Kapitalformue, men ikke desto mindre har Ministeriet foretrukket at søge Gjælden ved at laane hos Kommunitetet. Jeg kan i den Anledning henvise til en Yttring af den da værende Ordfører for Finantsudvalget; ja det er dog ikke nysigtigt, naar jeg siger „dåværende“, thi det er en Yttring, der er falden fra ham i et tidligere Aar. Jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at Meningen med denne Yttring neppe kan have været nogen anden, end at et saadant Laan kun maatte finde Sted, naar det gjaldt om at afhjælpe en øieblikkelig Pengesforlegenhed. — Dernæst kommer jeg til „Renter af Sorø Akademis Kapitalformue“. Jeg maa her berigtige en Unøjagtighed i Betænkningen, idet det ser ud, som om der var Tale om eet Laan, optaget den 1ste April 1874 i Nationalbanken. Det er selvfølgelig flere Laan, der ere optagne, tilsammen til et saa stort Beløb, som her er anført, og af dette Beløb ere atter 125,000 Kr. udlaante til 4 Debitorer. Herom have vi ønsket nærmere Oplysninger; disse Oplysninger ere givne, og man har navnlig af det fyldestgjørende Svar faaet at vide, at den Debitorene paalagte Forpligtelse til at erstatte al Rente ud over 4 pCt. er ophørt. Idet man haaber, at noget Lignende ikke vil gjentage sig, vil man ikke dvæle længere

ved dette Spørgsmaal. — Af Sorø Akademis Gods er der blandt Andet bortsolgt et Fæstehus, og ved denne Leilighed er der paalagt Eiendommen en aarlig Afgift af forskellige Kornsorter. Dette er iøvrigt et Punkt, som Udvalget og ikke Statsrevisionen har fremdraget. Der var navnlig et enkelt Medlem i Udvalget, som lagde megen Vægt paa at faae dette Punkt frem, og det blev da oplyst af Ministeren, at det, naar man bortfølger Huse med større Jordtilliggende, er Sædvane til lige at betinge sig en aarlig Kornafgift. Denne Sædvane kan Udvalgets Flertal ikke billige, idet man nemlig mener, at Eiendomsprisernes Stigen maa komme Kjøberne fuldstændig tilgode; men dette vil ikke kunne finde Sted, naar der paalægges en saadan Kornafgift, da Kornpriserne maa antages at stige omtrent i samme Forhold som Eiendommene. — Jeg gaar atter 4 Sider frem for at komme til det følgende Punkt, som angaar den saakaldte — kan jeg gjerne sige — Inddragelse af de lærde Skolers to nederste Klasser. Ved denne Inddragelse i Enhold til den for nogle Aar siden udfomne Lov om de lærde Skoler blev der naturligvis en Del Inventarium og Lokaler ledige. Det oplyses, at dette Bohave, som jo er Statens Eiendom, har været overladt til private Forberedelsesskoler, og Statsrevisionen har derfor udbedt sig Oplysning om, hvorvidt der i dette Tilfælde var idet nogen Godtgørelse. Disse Oplysninger have ikke været fyldestgjørende, og Udvalget maa derfor indskrænke sig til at udtale, at man, forsaavidt der ingen Godtgørelse er ydet af de Private, ikke kan finde det rigtig, at Statens Eiendom er anvendt paa en saadan Maade. — Den følgende Udgiftspost: „Forskjellige løbende og overordentlige Udgifter“ er overført med 44 pCt; men man ser ogsaa, at den har maattet bære Udgifter, som paa ingen Maade kunne paalægges denne Konto. Man maa huske paa, at det er de lærde Skoler, hvorom der her er Tale, men der er deraf f. Ex. udredet Honorar til Undervisning af theologiske Studerende i Hebraisk, Noget, der ikke burde vedkomme de lærde Skoler. Der er andre Exempler, som kunne findes i Statsrevisionens Betænkning. Ved „Hjemfaldne Dlagspenge Fond“ har Statsrevisionen gjort en meget ukyldig lille Bemærkning, som Udvalgets Flertal har gjort til sin. Jeg tør maakte med det Samme gjøre opmærksom paa, at naar der baade i Ministeriets Skrivelse og i Statsrevisionens Beretning nævnes en kgl. Resolution af 19de November 1830, er det neppe